

[Jan Køpke Christensen]

dette område, så jeg ved, hvor svært det kan være at få skolerne – også igennem en repræsentation i en skolebestyrelse – til at forstå det nye i denne folkeskolereform.

Mål og rammestyring i stedet for detailstyring, som det så flot hedder, synes jeg er utrolig smukt, og det skal også roses. Det dér med detailstyring må vi tage afstand fra. Vi må prøve at sætte nogle mål og skabe en rammestyring; så må skolerne så vidt muligt selv komme frem til målet, terminaladfærden, som det hedder.

Jeg skal så sige, at det, der er fremlagt, ikke vil have fuld effekt omgående. Det er klart, at der vil gå nogen tid, og vi er indstillet på at se på de problemer, der ligger her.

Nogle ordførere har været inde på, om man skulle ændre valgperioden fra to år til fire år, og vi må da erkende, at Fremskridtspartiet i hvert fald ser utrolig positivt på at få det ændret. Jeg forstod, at Socialdemokratiets ordfører var enig i, at det burde vi se alvorligt på, og at man var positiv over for eventuelt at lave en valgperiode på to år. Men – for der er nok et men – man kunne måske også gøre det, at man sagde: Halvdelen af bestyrelsen er valgt for to år, den anden halvdel for fire år. Det kræver et indkøringssystem, men det var måske et forslag, der var værd at overveje.

Så vil jeg sige, at min erfaring fra den skolebestyrelse, jeg har siddet i, er, at mange af skolebestyrelsesmedlemmerne desværre ser for meget på deres eget: Hvordan fungerer mit barn, og er det nu noget, der har interesse for mit barn netop i den og den klasse? Ellers tager de ikke ordet. Desværre tror jeg, at det er sådan mange steder, og det er måske ikke noget, som vi skal bebrejde de enkelte forældre, det er måske meget naturligt, men jeg tror nok, at det på de uddannelseskurser osv., der er lagt op til, og som skal fortsætte, er vigtigt netop at påpege, at det er hele skolen som sådan, man skal være engageret i.

Fremskridtspartiets opfattelse med hensyn til repræsentanter i skolebestyrelsen, altså kommunale repræsentanter i skolebestyrelsen, er, at vi politikere nok så vidt muligt må holde os så langt væk som muligt. Jeg kan nævne, at det har jeg også sagt til min egen skolebestyrelse. Jeg ønsker ikke at møde frem til hvert eneste møde, hvis skolebestyrelsen ikke ønsker det. Jeg tror, at vi kommunalbestyrelsesrepræsentanter kan lægge en dæmper på, når vi sid-

der rundt om bordet. Vi kan risikere, at de siger: Jamen uha, lad os nu prøve at tale om det på et andet tidspunkt, når denne kommunalbestyrelsesrepræsentant ikke er her. Jeg tror vitterlig, der er ting, som de vil lægge væk og diskutere på andre tidspunkter. Derfor tror jeg ikke, det altid er positivt med disse kommunalbestyrelsesrepræsentanter i skolebestyrelserne – ikke ved alle møderne i hvert fald.

Jeg kan nævne et helt konkret eksempel med hensyn til det, som nogle var inde på, om man skulle tage hensyn til, hvad skolebestyrelsen valgte. Jeg har et konkret eksempel fra en skole, Rugkobbelskolen i Aabenraa, hvor man i skolebestyrelsen var 100 pct. enige om, hvem man ville have som skoleleder, men hvor det så ikke »passede« de tilstedeværende kommunalbestyrelsesmedlemmer i skolebestyrelsen helt. Og så skete der altså det, som jeg tog meget afstand fra, at man ikke lyttede til skolebestyrelsen.

Hvis de skal have et incitament til at lave det optimale i en skolebestyrelse, mener jeg også, at de skal mærke, at de har en reel indflydelse på f.eks. ansættelser i dette tilfælde af en skoleleder. Og det var så ét eksempel, men jeg har hørt rundt om i landet, at der er utallige eksempler på, at man i kommunalbestyrelsen ikke tager hensyn til det, der sker i skolebestyrelsen. Derfor mener jeg, at det er nok noget, som vi må kigge alvorligt på.

Der står i redegørelsen, at 90 pct. har vedtaget en høj grad af decentralisering af den økonomiske kompetence. Ja, vi kunne ønske, at det havde været 100 pct. Jeg tror, at vi alle i hvert fald grundlæggende har den holdning, at det burde nok have været således.

Så taler man om, at på de øvrige områder er det en tredjedel af kommunerne, der har planer om yderligere decentralisering. Det må vi så fra Folketingets partier, synes jeg, anbefale at man gør, altså får den øgede decentralisering. Jeg synes, at selvstyre er utrolig positivt, og vi vil nok arbejde videre i Fremskridtspartiet med at presse på for at få selvstyre i alle kommuner på skolerne.

Der er usikkerhed med hensyn til kompetence; det kan vi jo se igennem hele redegørelsen. Der er der nok noget, som skal tydeliggøres, for det giver for store problemer rundt omkring i skolebestyrelserne, at man ikke ved, hvor grænsen går for, hvad de kan arbejde med.